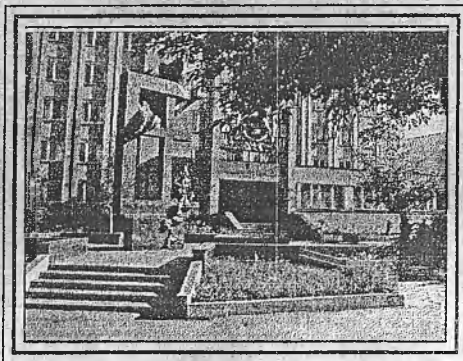

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНА
СТОМАТОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ»

ДЕПАРТАМЕНТ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

*Тези доповідей
науково-практичної конференції
лікарів-інтернів, магістрів
та клінічних ординаторів
25 травня 2017 р.*

Полтава - 2017

Відповідно до поставленої мети проводили спеціальні дослідження, які включали в себе визначення рівня АТГК і АТК у сироватці крові методом ІФА до початку терапії (вихідні дані) і в динаміці лікування (через 21 день).

Через 21 день в основній і контрольній групах рівень АТГК і АТК знизився, проте їх динаміка була різною в залежності від застосовуваного засобу. Концентрація АТГК і АТК у І групі достовірно зменшилась до $2,13 \pm 0,32$ од. оп. щ. і $1,04 \pm 0,13$ од. оп. щ. відповідно в порівнянні з вихідними даними ($t=2,26$; $p<0,05$ і $t=2,29$; $p<0,05$, відповідно). Інша картина спостерігалася в ІІ групі при аналізі рівня АТГК і АТК. Їх рівень знизився через 21 день ($2,95 \pm 0,21$ од. оп. щ. і $1,75 \pm 0,22$ од. оп. щ., відповідно), але статистично значущих відмінностей в порівнянні з вихідними даними ($3,54 \pm 0,73$ од. оп. щ. і $2,43 \pm 0,49$ од. оп. щ.) нам встановити не вдалося ($t=0,97$; $p>0,05$, $t=1,28$; $p>0,05$, відповідно).

Тобто, курсове лікування препаратом «Магнісва олія/Magnesium Oil» дозволяє досягти більш значущого зниження рівня маркерів аутоімунного запалення сполучної тканини – АТГК і АТК. Це є важливим моментом для стабілізації запального та аутоімунного процесу, попередження прогресування захворювання і розвитку ускладнень при ОА.

ПАТОМОРФОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЛЕГЕНЕВИХ УРАЖЕНЬ У НЕДОНОШЕНИХ НОВОНАРОДЖЕНИХ

Сидоренко М.І.

Науковий керівник: проф. Старченко І.І.

Кафедра патологічної анатомії з секційним курсом

ВДІЗУ «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Частота передчасних пологів в останні роки у світовій акушерській практиці складає, в середньому, 15% і має тенденцію до збільшення. Остання обставина пов'язана з більш широким використанням допоміжних репродуктивних технологій, розширенням акушерських показань для більш раннього розродження і рядом інших причин. Патологія респіраторного тракту – найбільш часта в структурі захворюваності новонароджених дітей, у зв'язку з чим, дана група захворювань у недоношених новонароджених заслуговує подальшого більш детального вивчення.

Метою даної роботи було вивчення структури і морфологічних особливостей захворювань легень, які призвели до смерті у недоношених новонароджених.

Дослідження виконано на базі Полтавського обласного патологоанатомічного бюро шляхом проведення ретроспективного аналізу 126 протоколів розтину новонароджених із масою тіла від 500 г до 2000 г за 2014 року – 2016 роки.

За досліджений період у 113 випадках причиною смерті недоношених новонароджених були пневмонатії (респіраторний дистрес синдром). Даний патологічний процес у 53 випадках проявився масивними первинними ателектазами легеневої тканини, в 17 випадках – утворенням в альвеолах «гіалінових мембран». Ізольованих уражень легень, у вигляді набряково-геморагічного синдрому в наших спостереженнях виявлено не було. У той же час, у 43 випадках у легеневій тканині мало місце поєднане утворення

ателектазів, «гіалінових мембран» і набряку з масивними крововиливами. Респіраторний дистрес синдром приблизно в два рази частіше був причиною смерті новонароджених у ранньому післяпологовому періоді, ніж у внутрішньоутробному. Запальні захворювання легень виявлені нами в 13 випадках і були представлені у 8 спостереженнях ексудативними пневмоніями, з переважанням гнійного ексудату, в 5 випадках інтерстиціальними пневмоніями. Пневмонії однаково часто були причинами смерті, як у внутрішньоутробному, так і в ранньому післяпологовому періоді. Таким чином, у структурі легеневої патології у недоношених новонароджених, істотно переважають пневмопатії, які проявляються ателектазами легеневої тканини, утворенням «гіалінових мембран», або комбінацією декількох патологічних процесів.

Запальні захворювання легень у недоношених зустрічаються значно рідше і представлені ексудативними або інтерстиціальними пневмоніями.

НОВІ МЕТОДИКИ У ПРОВЕДЕННІ ГІГІЄНИЧНОГО СТОМАТОЛОГІЧНОГО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ

Сидоренко А.В., Кармалита М.Д.

Наукові керівники: проф. Скрипнікова Т.П., ас. Веруга О.І.

Кафедра післядипломної освіти лікарів-стоматологів

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Перед дитячими стоматологами стоїть важливе завдання – навчити кожную дитину догляду за порожниною рота на все життя. Ці навички є результатом великої спільної діяльності стоматологів, маленьких пацієнтів та їх батьків, застосування в навчальному процесі різних методів і прийомів. За останні роки в профілактиці та санітарній освіті дитячої стоматології з'явилися сучасні підходи і нове бачення гігієнічного навчання і виховання, можливість використовувати нестандартні методи та майданчики, тим самим покращити і закріпити отримані навички. Одним з таких методів є гра. Гра – одна з найважливіших сфер у життєдіяльності дитини, разом з працею, навчанням, мистецтвом, спортом вона забезпечує необхідні емоційні умови для всебічного, гармонійного розвитку особистості. Для стоматолога вона стає інструментом навчання, що дає змогу повністю враховувати вікові особливості дітей і підлітків, розвивати ініціативу, мотивувати до приємного спілкування зі стоматологами, долаючи страх та невпевненість.

Мета роботи: навчити та закріпити отримані навички по догляду за порожниною рота, використовуючи новітні методики. Впевнити дітей у необхідності та важливості застосування отриманих вмій у подальшому житті, багаторазово повторюючи одну й ту ж інформацію в різних інтерпретаціях.

Особливістю методики була двомовність. Двомовність (білінгвізм). — реальна соціально-мовна ситуація, суть якої полягає у співіснуванні і взаємодії двох мов у межах одного мовного колективу. Людина, яка здатна використовувати у спілкуванні дві різні мовні системи, — двомовна (білінгва), а сукупність відповідних умінь — двомовність (білінгвізм). У процесі навчання послідовно застосовують дві мови, щоб допомогти дитині зрозуміти матеріал настільки ефективно, наскільки це можливо. Вчені дійшли висновку,